

Publicerad 2011-12-02 21:20 av Yrre

mitt tävlingsbidrag om rysligheter till berättarkraft i Norrland

Kryria

sällan eller aldrig skådade hon så
sitt liv och eftermälen där tankar en gång rå
men många var hon en och en
inget kan förstå
där ögon mötas ögon gå
och tanken den förgå.

Vem kan mäta andetag
det som ryms i ett liv
Vem kan säga intet
Vem kan möta tanken

Inte jag
Inte jag.

Kryria, intet finns att vänta

Vinterkallt och isande ställer
sig kvällen i sitt gömsle
och smyger sig på när själen
inte väntar

Raspar emot gamla
nötta tankar och får dem
att tina upp ställa sig
på led att
glänta

Ångest gror så bra när
allt är mörkt och fruset
sa odalsmannen
ställde sig i kön att
invänta

Tovat hår och trötta ögon
bruten som spröda kvistar
i decemberljus
Öppnar dörren och sade

är ni redan här
välkommen in
Varsågod och sitt
jag ska träffa er var och en

Tills intet finns att skända.

Vem bestämmer oskuldhet
Vem kan säga hora
Vem kan måla riskerna

Och hatets klädnad

Du sörjde din barndom
likväl däri
Evigheters löfte
Färdas förbi

Fri
Du är Fri!

*

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Yrre med Poeter.se id #11269 innehar upphovsrätten